

Deze lange brief is gericht aan een Utrechtse vriend en aan een vriendenkring. [1833]

Geliefde vriend en broeder in de Here Jezus Christus, door God voor ons gemaakt tot wijsheid, gerechtigheid en heiliging en tot verlossing. Genade en vrede zij met u en over u, over uw vrouw en kinderen en over allen, die met ons op de Heere wachten, dat Hij komt en ons tot Zich nemen zal in Heerlijkheid, waarnaar we hier op aarde al zijn overgeplaatst!

Wat voor een vreugde mag het wel in de hemel zijn over de Utrechtse en de andere broeders, die zo onder druk staan, alsof ze gevangen zitten voor de eeuwige dood, en hebben aan de vinger niet de trouwring, aan welke ze kunnen herkennen, dat ze op weg zijn naar de bruiloft, de eeuwige bruiloft van het Lam.

Ja konden wij dat ons altijd maar goed inbeelden, we zouden zoals het hoort de Utrechtse Dom voor een strohalm houden, en alle moeilijkheden als stof op ons zondagse kleed, dat heel gemakkelijk af te borstelen is. Wij zouden de duivel voor een grote, grote domme professor houden, die jaar in jaar uit zijn voordrachten houdt en toch een leugenaar moet en zal blijven zolang Christus onze Heere, op de school van Zijn kruis de Waarheid leren zal. Hij/Christus, Die zeker zal blijven en bovenaan zal staan, ofschoon alles wat wil vallen valt.

Wij moeten de Wet voor een lichaam houden die we een eervolle begrafenis zullen geven, en iets waarin we kunnen wonen net als een volwassen man in zijn kinderschoenen. (De Wet past ons niet en wij passen niet in de Wet.) En we zouden onszelf een lijk vinden volgens de Wet, een lijk dat niets hoort en niets voelt en niets kan doen omdat het een lijk, een levenloos ding is. We zouden de zonden nemen voor wat ze zijn: als kastelen uit de corrupte wortel uit de erfelijke schuld en de zonde die in ons is als boeren van een eeuwig corrupte maag, en we zouden ook niet langer zo chagrijnig zijn en ons achter de oren krabben, vanwege de gevolgen van de zonde, waarvan de oorzaak niet kan worden weggenomen;

Maar wij zouden meer op de oorzaken zelf moeten zien, en dan ook waarheid laten zijn, wat nu eenmaal waar is, namelijk dat, wat geschreven staat: Welke Ik genadig zal zijn, die ben Ik genadig. Dit Woord is een tweesnijdend zwaard. Het Woord snijdt af allen, die door eigen kracht de Hemel willen veroveren, en is een Woord dat al het bedenken van ongelof, alle met goede wil uitgedachte plannen voor heiliging, alle euthanasie verzoeken, dat Woord snijdt alle dingen weg, alle ballast verdwijnt.

Soms denken we dat we van deze dingen afweten, en dan komen we op een pad waar het ons plotseling lijkt dat we nog niets begrijpen. Dat is heel helend voor ons!

Als natuurlijk mens haat ik namelijk dat Woord, en voor alles de Waarheid, dat God genadig is. En vaak is ons alles te veel wat men mij van God, van Gods volk, en van genade zegt. Omdat de manier waarop ik er toe gebracht ben en die mijn geest, verlicht door de Heere, erkend als goed en gezegend, volledig in strijd is met mijn manier om te willen zijn als God, dat is waarom mijn ego zich tegen dit Woord zo hartstochtelijk verzet.

Maar of we nu een zuur of een lief gezicht trekken, waar ik, zegt God, medelijden ontferming mee heb. Het zijn des Heeren ontfermingen, dat wij niet te gronde gericht worden, en Zijn leven is het waarom wij in leven blijven! Wie mag zich verheugen over onvruchtbaarheid?

Toch staat er: Weest vrolijk, gij onvruchtbare, gij die niet baart! Waarover zal de onvruchtbare zich dan verheugen? Waarover anders, zo niet daarover, omdat God haar baarmoeder sloot en haar liet sterven, om dan glorieus Zijn wonderbaarlijke kracht in de onvruchtbare te demonstreren en daarom wat zij verwekte, niet naar het vlees, dat niet nuttig is, maar volgens Zijn onweerlegbare en eeuwige belofte, die alleen echte vruchten draagt en voortbrengt.

U verwijst naar Jesaja 54. Een tijd geleden heb ik daar over gepredikt, en het is mij zeer duidelijk geworden, wat het betekent, als de Heere spreekt: Er zullen wel bergen wijken en heuvelen vallen. Het is een grote genade dat alles in de dood gaat, en dat zo Christus eerst recht ons leven wordt, dat alle zekerheden van ons weggenomen worden en dat Zijn genade alleen blijft, op welke grond ons schip rustig voor anker ligt, ook al kookt en schuimt de zee nog zo wild.

Mij dunkt: Dan zullen de bergen wijken, als Ebal en Gerezim, vloek en zegen, Sinai en Golgotha niets meer voor mij hebben en wanneer Tabor, Karmel en Libanon ontbladerd en kaal voor mij staan,

Wanneer mijn bidden, zoeken en denken, vertrouwen, geloven en liefhebben, mijn omgang met Jezus, mijn eeuwige verkiezing, de vorige genade en mijn najagen van heiligmaking, de haat tegen de zonde, het gebroken hart, de ijver voor Gods Naam en zaak, het gevoel van Zijn nabijheid, het smaken van Zijn Liefde, het wandelen in het Licht van Zijn Aangezicht, de rechte vreugde in God, de lust aan Zijn Woord en aan Zijn wegen en wat anders nog genoemd kan worden.

En dat die wijken zullen dat is des Heeren Woord en is ook Zijn belofte. En als deze bergen wijken(het

bovengenoemde), dan blijft er niets anders over dan een arme zondaar en een naakte hoop, die niet te schande gemaakt zal worden

Ach, vervolgt Kohlbrugge, het hardnekkige ongeloof en de blindheid van ons hart. Is God verzoent? Of moet Hij eerst nog verzoend worden. Is alles, wat tot onze zaligheid dient, voor de tijd in deze wereld door de Heere Christus bereid of niet? Is God onveranderlijk? Of kan Hij Zijn Verbond, of kan Hij de gewisse genade Davids, opheffen?

Die Hij had toegezegd door Zijn belofte en eed, welke Hij bij Zichzelf gezworen had? Geldt Zijn liefde alleen vandaag of tot in alle eeuwigheid? Is Christus aan de zonde gestorven, of moet Hij nog dagelijks geofferd worden? Is Zijn Gerechtigheid een eeuwig geldende Gerechtigheid en bedekt zij ook onze toekomstige zonden, of hebben we nog steeds de misoffers nodig? Heeft Hij in eeuwigheid volmaakt alle die geheiligd werden. Of hoort naast Zijn eeuwig geldend offer of naast Zijn Gerechtigheid, in wie zoals de Schrift zegt heerlijk zijn zullen, nog een heiligmaking uit onszelf zijn half gewerkt door een van Christus afgebeden kracht en half geflikt door onze eigen inspanning?

Die de Heere beledigt, Die Zijn eer aan geen ander zal geven en Hem daardoor beledigt. Ik ken maar één liefde van Christus, en die is lang en breed, hoog en diep.

Heil ons, als ons kop en nek benen en armen gebroken worden. Dan houden we op Gods helpers te willen zijn bij onze redding. En nogmaals: Heil ons dat het hoofd en de klauwen van de duivel aan stukken zijn geslagen, wanneer hij met ons geweten, met ons ongeloof, met onze zonden, met Wet en wereld en dood de gouden ketting uit elkaar wil trekken Romeinen 8 vers 30: Wie Hij hiertoe bestemd, heeft Hij ook geroepen en vrijgesproken en laten delen in Zijn luister.

De Heere is Koning, daarom verheugt zich de aarde, dat zij opspringen in Hem alle, die op Zijn Naam wachten. Christus sterft niet. En wanneer alles valt en wankelt, niettemin moet de stad van God vrolijk blijven met zijn kleine fonteinen, aangezien het de heilige woningen zijn van de Allerhoogste. Hij helpt u al vroeg in de ochtend. De Heere heeft een welgevallen aan Zijn volk, Hij helpt heerlijk de ellendigen. Wel allen die op Hem mogen vertrouwen. Gezegend is hij, die U in uw voorhoven laat wonen. Ja, zalig het volk dat deze klanken kent. Zij mogen wandelen in het Licht van Zijn Aangezicht, o, Heere. Uw Naam, haar hoge Heerlijkheid, geeft moed om altijd voort te gaan. Ik ben stof en as. Hij is de Heere, de God van Israël, een eeuwige Heiland, een eeuwige Vriend. Bent met Christus opgestaan, zo zoekt niet wat op de aarde is. Sla uw ogen niet nors neer op de Utrechtse stoep.

Neen, heft uw ogen op met vreugde daarheen, waar Christus is, zittende ter Rechterhand Gods. Hij is altijd goed. Altijd kent Hij onze ellende, altijd weer moet Zijn volk het Licht weer opgaan. Altijd weer is Hij Zijn volk genadig geweest. Hij is de roem van onze kracht.

In Zijn Gerechtigheid zullen wij heerlijk zijn. Op Zijn tijd zal Hij onze hoorn verhogen, maar die Sion haten, zal Hij in het vuur werpen. Hij heeft ons bereid een eeuwige vreugde van Zijn Aangezicht. AMEN?

Amen.. spoedig zijn wij bij Hem... en nu van de Heere...en door Hem

H.F. Kohlbrugge. Elberfeld 1833

Brief vertaald uit het Duits door R. Kroon